

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 019090 23 Uvp
Sarajevo, 14.12.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednice vijeća, Milosavljević-Jančić Nevenke i Mahić Samardžić Amele, kao članica vijeća, te Pita Minele kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja J. R. iz S., ul., R., protiv akta broj: 7/02-23-2015/13 od 04.09.2013. godine, tuženog Ministarstva stambene politike Katona Sarajevo, u upravnoj stvari vraćanja stana u posjed, odlučujući o zahtjevu J. G., supruge preminulog tužitelja J. R. za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 019090 13 U od 15.08.2016. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 14.12.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 019090 13 U od 15.08.2016. godine, odbijena je tužba tužitelja J. R. iz S., R., podnesena protiv rješenja tuženog organa broj: 27/02-23-2015/13 od 04.09.2013. godine, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa Uprave za stambena pitanja, Ministarstva stambene politike, Kantona Sarajevo broj:23/6-372-6438/98 od 01.08.2013. godine. Tim prvostepenim rješenjem (donesenim u izvršenju presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 006778 10 U od 04.03.2013. godine), odbijen je zahtjev imenovanog za vraćanje u posjed stana u ulici ... broj ..., kao neosnovan.

Supruga tužitelja J. R., J. G., dostavila je prvostepenom sudu podnesak naslovljen kao „žalba na presudu“, koji je taj sud zaprimio 07.09.2016. godine, u kome je navela da je njen suprug preminuo 30.08.2015. godine, odnosno prije donošenja prvostepene presude od 15.08.2016. godine i dostavila sudu izvod iz matične knjige umrlih za imenovanog. Nakon poziva prvostepenog suda da uredi navedeni podnesak u skladu sa zakonskim propisima, imenovana je sudu dostavila novi podnesak koji je prvostepeni sud zaprimio 21.02.2019. godine, u kome je navela da navedeni podnesak treba smatrati zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke koji se podnosi iz razloga što nije temeljno utvrđeno činjenično stanje, pa samim tim nije pravilno primijenjeno ni materijalno pravo. Navela je da je njen suprug potpisao ugovor o otkupu predmetnog stana, platio kupoprodajnu cijenu i porez na promet, odnosno mnogo prije 19.05.1992. godine je postao vlasnik predmetnog stana, pa joj nije jasno zbog čega se uopšte govori o stanarskom pravu, ko je držalac stana i da li je proglašen napuštenim, kada je njen suprug vanknjižni vlasnik, a to je bio i mnogo prije donošenja izmjena i dopuna Zakona o napuštenim stanovima, pa činjenično stanje koje je sud utvrdio nema osnova sa istinom. Smatra da im je povrijeđeno pravo na dom i imovinu zaštićeno Evropskom konvencijom i Protokolom

broj I uz Evropsku konvenciju, a povrijeđeno je i pravo svojine. Predložila je da se zahtjev uvaži, a u suprotnom će biti primorana da pokrene parnicu za utvrđivanje prava svojine na predmetnom stanu. Naknadno je dostavila rješenje o nasljeđivanju notara Šabić Nuvejre od 05.11.2019. godine, broj sudskog spisa 65 0 O 755621 19 O, broj notarskog spisa UPP 57/19 kojim je proglašena zakonskom nasljednicom I nasljednog reda iza umrlog J. R., pa je ovaj sud na osnovu tog rješenja utvrdio njenu aktivnu legitimaciju i nastavio postupak odlučivanja o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Tuženi organ je u odgovoru na zahtjev predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj: 9/05), ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude i podataka u spisu predmeta proizilazi da je predmetni stan na kome je nosilac stanarskog prava bio J. R., a koji se nalazi u S. u ulici... broj ..., proglašen trajno napuštenim; da je Naredbom Načelnika Generalštaba Vojske Jugoslavije od 16.06.1994. godine (objavljena u „Službenom vojnom listu“ broj 19 od 14.07.1994. godine na stranici 413) imenovani vanredno unaprijeđen u čin vazduhoplovno-tehničkog potpukovnika; da je Ukazom Predsjednika SR Jugoslavije od 13.12.1999. godine (objavljen u „Službenom vojnom listu“ broj 3 od 27.01.2000. godine na stranici 69) odlikovan ordenom za zasluge u oblastima odbrane i bezbjednosti drugog stepena; da je odlukom Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica Sarajevo broj 301-4524-1/1 od 02.09.2003. godine odbačen zahtjev J.R. za povrat predmetnog stana zbog nenadležnosti za odlučivanje, jer je nosilac stanarskog prava na predmetnom stanu poslije 14.12.1995. godine ostao u aktivnoj vojnoj službi u oružanim snagama van teritorije BiH; da je imenovanom rješenjem Fonda za socijalno osiguranje vojnih osiguranika Beograd PSP broj 545155 UP-1 4380-1/02 od 28.01.2003. godine priznato pravo na prijevremenu starosnu penziju počev od 01.01.2003. godine; da je od profesionalne vojne službe razriješen 31.12.2002. godine u kom momentu je imao čin pukovnika u koji je unaprijeđen 16.06.1994. godine; da se prema dostavljenim podacima o rješavanju stambenog pitanja iz stambenog fonda Vojske Srbije i Crne Gore za lica koja su podnijela zahtjev za vraćanje u posjed stana u Federaciji BiH, J. R. nalazi na spisku profesionalnih vojnih lica koja su predala zahtjev za rješavanje stambenog pitanja u vojsci Srbije i Crne Gore, a kao mjesto rješavanja stambenog pitanja naznačen je: B..., struktura strana: četverosoban, osnov rješavanja: zakup, a u rubrici status zahtjeva, zaključak o priznatom pravu, kao i pod rednim brojem ... naveden je: J. R., a pored imena je naznačeno mjesto rješavanja: ... , osnov rješavanja: službeni, status zahtjeva: rješenje o dodjeli i struktura stana: dvoiposoban.

Imajući u vidu navedene činjenice, prvostepeni sud je poprimio utvrđenim da je tužitelj J. R. početkom ratnih dejstava napustio svoj stan u S. sa članovima porodice, da je nakon 14.12.1995. godine ostao u aktivnoj odnosno profesionalnoj vojnoj službi u oružanim snagama van teritorije BiH do momenta penzionisanja, odnosno penzionisan je rješenjem Fonda za socijalno osiguranje vojnih osiguranika od 28.01.2003. godine kojim mu je priznato pravo na prijevremenu starosnu penziju počev od 01.01.2003. godine, pa su, po ocjeni prvostepenog suda, organi uprave pravilno zaključili da je tužitelj nakon 19.05.1992.godine ostao u oružanim snagama van teritorije BiH, da se ne smatra izbjeglicom i da mu u smislu člana 3.a Zakona o

prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, ne pripada pravo na vraćanje stana u posjed, radi čega je tužba tužitelja ocijenjena neosnovanom.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Odredbom člana 3. a Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 11/98, 38/99, 12/99., 18/99 I 27/99, 43/99, 56/01, 15/02 i 29/03) propisano je da se izuzetno od odredbe člana 3. stav 1. i 2. Zakona, stanovi koji su proglašeni napuštenim na teritoriji Federacije BiH, kojima raspolaže Federalno ministarstvo odbrane, čiji je nosilac stanarskog prava nakon 19.05.1992. godine ostao u službi vojnog ili civilnog lica u bilo kojim oružanim snagama izvan teritorije BiH, ne smatra se izbjeglicom, niti ima pravo na povrat stana u Federaciji BiH, izuzev ako mu je boravak u statusu izbjeglice ili drugi oblik zaštite koji odgovara tom statusu odobren u nekoj od zemalja izvan bivše SFRJ, prije 14.12.1995. godine. (Navedena odredba je bila predmet ispitivanja u postupku kontrole ustavnosti pred Ustavnim sudom BiH koji je Odlukom broj U-83/03 od 22.09.2003. godine utvrdio da je ta odredba u saglasnosti sa članom 1. Protokola broj I uz Evropsku konvenciju, što je učinila i Komisija za ljudska prava pri Ustavnom sudu BiH u predmetu broj: CH-03/1403).

U konkretnom slučaju na osnovu provedenih dokaza je utvrđeno da je tužitelj nakon 19.05.1992. godine bio u profesionalnoj vojnoj službi do momenta ostvarivanja prava na prijevremenu starosnu penziju 01.01.2003. godine, pa jasno proizilazi da mu, odnosno njegovoj supruzi i ostalim eventualnim članovima porodičnog domaćinstva ne pripada pravo na vraćanje u posjed predmetnog stana, niti je tužitelj uz tužbu ili zahtjev za vanredno preispitivanje ponudio ikakve dokaze koji bi demantovali ili doveli u sumnju utvrđenje upravnih organa i prvostepenog suda.

Inače, supruga tužitelja prvenstveno pobija prvostepenu presudu zbog pogrešno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja, što je imalo za posljedicu pogrešnu primjenu materijalnog prava, međutim, odredbom člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima je izričito propisano da se zahtjev za vanredno preispitivanje ne može podnijeti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Navod supruge tužitelja da je tužitelj postao vlasnik predmetnog stana, prije 19.05.1992. godine, je irelevantan za rješavanje predmetne upravne stvari, jer može biti samo predmet raspravljanja nekog drugog postupka. Tužitelju je dodijeljen stan iz istog stambenog fonda bivše SFRJ ili novoformiranih fondova Oružanih snaga država nastalih na prostorima bivše SFRJ i koji stan odgovara pravu sticanja novog stanarskog prava. Ukoliko supruga tužitelja posjeduje pravno obavezujući ugovor o otkupu stana svoja eventualna prava može ostvariti kod nadležnog Federalnog ministarstva odbrane u vidu naknade koja je utvrđena u skladu sa odredbom člana 18. Zakona o otkupu stanova, umanjenu za amortizaciju.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva koji se odnose na povredu prava na dom i imovinu, koji su zaštićeni Evropskom konvencijom i Ustavom BiH, ocijenio neosnovanim, jer je Ustavni sud BiH zaključio da je odredba člana 3.a Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, u skladu sa članom II/3 k) Ustava BiH i

članom 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju (presuda Ustavnog suda BiH broj: U-83/03 objavljena u “Službenim novinama Federacije BiH”, broj 40/05), zbog čega je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u izreci presude.

Zapisničar
Pita Minela, s.r.

Predsjednica vijeća
Danilović Edina, s.r.